

РАН БОСИЛЕК МЪДЪР ЕЖКО

chitanka.info

Едно време всичките животни край морето се събрали. На царски трон седял Лъвчо. А редом с него Баба Меца, Кумчо Вълчо, Кума Лиса, Ежко Бежко, Котаранчо, Петлю сладкогласен...

Кой такваз отбор дружина по ум би могъл надмина?

Изправил се Лъвчо и рекъл:

— Братя, нека ни Петлю обади за какво сме се събрали!

Кацнал Петлю на дърво високо и започнал:

— Другари, очи към небето подигнете и златен Слънча погледнете! Откак свят светува, той ни праща светлина и топлина. А сетихме ли се нявга ние да му сторим що-годе добрина? И ето, днес сме се събрали да обмислям и решим как да му се отплатим! Съгласни ли сте, другари?

— Съгласни, съгласни!

Погледнал Лъвчо към небето и добавил:

— Сега остава, мили братя, да мисли всеки, та по-скоро да измислим с какво на Слънча да се отплатим!

И сложили всички животни пръсти на челата...

Мислили, мислили, ала никой не можал да намисли насперед слънцето отплата.

Изправил се тогава мъдър Ежко и казал:

— Братя, откак сме се родили, ние с другари понасяме и радости, и скърби. Задружно ходим и пеем, другарски живот живеем. А Слънчо открай време си свети все самичък. За да не му е мъчно, знаете ли какво съм намислил?

— Казвай, казвай!

— Намислил съм да го оженим, другарка да му намерим, та и той радост да види. Съгласни ли сте?

— Съгласни сме, съгласни!... Да живее Ежко! — еква ширинето.

А Слънчо слуша и му става драго-драго — ще скочи от небето, Само Лъвчо не снемал още пръст от чело.

— Що мислиш още, царю честити? — попитала го Мечката. — Добре е туй, дето дума Ежко! Да оженим Слънча! Стига е греел самичък!

Изправил се Лъвчо и рекъл:

— Не бързайте, братя, да хвалите Ежка! Помислете всички! Сега едно слънце грее, та лете едвам се търпи. А ако го оженим и му се

родят слънчица, къде ще ни свърти. Ще изгорят и поля, и нивя, и гори! Вярно ли казвам?

— Вярно, вярно! — викнали всички. — Няма да го женим. Ще намислим друго.

Като чуло Слънцето тия думи, станало му много мъчно, замижало и — цоп — сред морето!...

Изведнъж притъмняло. Станало студено. Ами сега? Що да правят? Ударват на молба.

И на женитба склонили дори. Ала Слънчо не излиза, та не излиза...

— Защо се плашите толкова, бе братя? — обадил се Петлю. — Аз да съм ви жив! Ей сега като запее, ще видите как Слънчо ще изгрее!

Пял Петлю три дни и три нощи. Ала Слънчо се в морето още.

Тъй ли? Като не може с песни, и друго Петлю знай.

Една сутрин той се хвърлил сред водата и излязъл мокър-мокреничък от краката до главата. А Слънчо понадникнал от морето и запитал:

— Защо, Петльо, си кахърен и трепереш?

— Остави се, Слънце ясно! Ако не бях слушал приятели да се женя, нямаше да се мъча и треперя. Ергенство, че пак ергенство!

Като чул тия думи, Слънчо златен се издигнал, па изгрял пак над морето. А петлето разтърсило мокри криле, па запяло:

— Кукуругу-у!

Оттогава до ден днешен Петлю все приплясва криле, преди да запее. Мисли си, че все са мокри от оня ден, когато накарал Слънча да изгрее.

А Ежко много трябва да се е засрамил, горкият, от лъва и другите животни, та оттогава и досега в бодли си крие лицето.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.